

п. 6 ч. 3 ст. 13 МКУ, виклавши його в наступній редакції: «обсяг експорту та/або імпорту в кількісному та грошовому виразі, але не менше 100 наданих для оформлення імпорتنих та/або експортних декларацій або загальної суми сплачених митних платежів не менше 300000 євро.»

Список використаних джерел:

1. Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур (Киотська конвенція): конвенція від 18.05.1973 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_643/para0981#o981

2. Рамкові стандарти безпеки та полегшення всесвітньої торгівлі Всесвітньої митної організації: стандарт від 01.06.2005 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/976_003/para0493#o493

3. Golden List, http://www.rs.ge/Default.aspx?sec_id=5277&lang=2

Жарова О.П.

аспірант,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЕТАПИ ПРОЦЕСУ СТАНОВЛЕННЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В УКРАЇНІ

За роки становлення України як незалежної держави її органи влади та державні структури, у тому числі вищі навчальні заклади, постійно удосконалювалися, реорганізовувалися та проходили адаптацію відповідно до вимог часу, саме тому ми вважаємо доцільним звернути увагу на становлення ВНЗ в незалежній Україні. Отже, процес становлення ВНЗ в Україні відбувався у декілька етапів:

1) 1991-1996 роки – підготовка та початок створення законодавчої бази національної системи освіти. Цей етап характеризується визначенням основ державної політики у сфері вищої освіти, розробленням системи державного управління вищою освітою в Україні; закріпленням правових, організаційних та фінансових засад функціонування системи освіти України; регламентуванням низки адміністративно-процедурних питань у відносинах державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти (зокрема, вищої) щодо створення та регламентації функціонування вищих навчальних закладів (їх реорганізації, ліквідації і т.д.) [1, с. 262]. До цього періоду слід віднести такі нормативно-правові акти: Закон України «Про освіту» від 23 травня 1991 р. № 1060-XII, Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 13 грудня 1991 р. № 1977-XII, Державна національна програма «Освіта: Україна XXI століття», затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 1993 р. № 896; Указ Президента України «Про положення про національний заклад (установу України)» від 16 червня 1995 року № 451/95; постанови Кабінету Міністрів України «Про порядок створення, реорганізації і ліквідації навчально-виховних закладів» від 5 квітня 1994 р. № 228; «Про ліцензування, атестацію та акредитацію вищих навчальних закладів» від 12 лютого 1996 р. № 200 та ін. Не зважаючи на те, що більшість нормативно-правових актів цього періоду

втрапили свою чинність або зазнали значних змін, вони відіграють величезну роль у становленні і подальшому розвитку законодавства у галузі освіти.

2) 1996-2001 рр. – удосконалення базового законодавства про освіту у зв'язку із прийняттям Конституції України, внесення змін і доповнень до вже існуючих нормативно-правових актів і створення нових; ухвалення Закону України «Про ратифікацію Конвенції про визначення кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні» від 3 грудня 1999 р. № 1273-XIV, із набранням чинності якого в Україні розпочався процес реалізації Болонського процесу. О.В. Горпинич та В.О. Салов зазначають, що впродовж зазначеного терміну у роботі з ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів з'явилася унормованість, системність та упорядкованість [2, с. 39]. Встановлена система забезпечила можливість державного регулювання процесу надання освітніх послуг і захист інтересів їх споживачів.

3) 2002-2012 рр. – формування нормативно-правової бази в галузі освіти України шляхом ухвалення низки законів, що визначають стратегію розвитку національної системи освіти, закріплюють її нормативи, стандарти, вимоги; законодавчо регулюють відносини всіх структурних підрозділів освіти; затвердження стратегічного плану дій – Національної доктрини розвитку освіти (затверджена Указом Президента України від 17 квітня 2002 р. № 347/2002) [3]; забезпечення інноваційного розвитку вищої освіти, підвищення її якості та доступності, коригування завдань та заходів згідно із загальним завданням – інтеграцією до європейського освітнього простору.

Стратегічною метою державної політики на цьому етапі стало встановлення та введення європейських соціальних, економічних та демократичних стандартів взаємовідносин людини, суспільства і держави [4, с. 209].

Серед важливих законодавчих актів на цьому етапі слід відзначити такі: Закон України «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу» від 18 березня 2004 р. № 1629-IV, що послугував відправною точкою для прийняття підзаконних нормативно-правових актів, дія яких стосується регулювання відповідних адміністративно-процедурних відносин у сфері вищої освіти в Україні [5]. До таких відносяться: Програма дій щодо реалізації положень Болонської декларації в системі вищої освіти і науки України (Наказ Міністерства освіти і науки України від 23 січня 2004 р. № 49); Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні» від 4 липня 2005 р. № 1013/2005; накази та рішення колегії МОН України: «Підвищення ефективності вищої освіти і науки як дієвого чинника розвитку та інтеграції в європейське співтовариство» (рішення від 27 лютого 2004 р. № 3/1-4), «Про затвердження в вищих навчальних закладах Європейської кредитно-трансферної системи» (наказ від 16 жовтня 2009 р. № 949) та ін.

Таким чином, у зазначеному періоді була створена система регламентації діяльності вищих навчальних закладів на основі процедур їх ліцензування, акредитації та атестації, впроваджено державні та галузеві стандарти вищої освіти, сформовано і впроваджено процедури контролю за організацією діяльності вищого навчального закладу в Україні.

4) 2013 рік – по теперішній час – Національна стратегія розвитку освіти України на період до 2021 року; реформування законодавства про вищу

освіту. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року на основі аналізу сучасного стану розвитку освіти визначає мету, стратегічні напрями та основні завдання, на виконання яких має бути спрямована реалізація державної політики у сфері освіти. Розроблення Національної стратегії було зумовлено необхідністю кардинальних змін, спрямованих на підвищення якості і конкурентоспроможності освіти в нових економічних і соціокультурних умовах, прискорення інтеграції України у міжнародний освітній простір [6].

На нашу думку, виділення названих етапів дозволяє відокремити й обґрунтувати системні зміни, що відбувалися у сфері вищої освіти в Україні у зазначені проміжки часу.

Список використаних джерел:

1. Губерська Л. Р. Основні етапи розвитку нормативно-правового регулювання адміністративно-процедурної діяльності у сфері вищої освіти в Україні / Л. Р. Губерська. // Адміністративне право і процес. – 2015. – № 1. – С. 261-268.
2. Горпинич О.В. Еволюція процедур ліцензування та акредитації спеціальностей/ О.В.Горпинич, В.О.Салов// Управління якістю підготовки кадрів з вищою освітою через удосконалення процедур ліцензування, акредитації та рейтингування: Наук.-метод. конференція, 15-16 березня 2012: Збірник тез доповідей. – 2012. – С. 37-42.
3. Про Національну доктрину розвитку освіти: Указ Президента України від 17.04.2002 № 347/2002 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>.
4. Приходько І. П. Основні етапи розвитку державного управління системою вищої освіти в аграрному секторі / І. П. Приходько. // Науковий вісник Академії муніципального управління. – 2010. – № 4. – С. 205–214.
5. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18.04.2004 № 1629-IV [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>.
6. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України від 17.04.2004 № 347/2002 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>.

Малік Д.К., Терещук Р.Р.

курсанти,

Науковий керівник: Лаврентєв О.М.

кандидат наук фізичного виховання та спорту,

професор, полковник податкової міліції,

Університет фіскальної служби України

ПРОБЛЕМАТИКА НЕСТАЧІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Розвиток фізичної культури і спорту є однією з найбільш важливих складових частин державної соціально-економічної політики. Основна мета політики держави в галузі фізичної культури і спорту – це ефективне використання їх можливостей в оздоровленні нації, виховання молоді, формування здорового способу життя і гідний виступ українських спортсменів на найбільших міжнародних форумах.